

VIRO

Kultasepänpaja, Tartto

28.4.-26.5.2014

Toholammin artesaaniopiston opiskelija

Työpaikasta sain tietää koululta, meiltä on ennenkin ollut opiskelijoita Tartossa työssäoppimassa. Halusin lähteä ulkomaille työssäoppimaan koska olen aina halunnut asua ja opiskella ulkomailla. Tämä oli mahdollisuus, jota en voinut jättää käyttämättä.

Pienen etsimisen ja yhden puhelinoiton jälkeen työpaikka löytyi suhteellisen helposti. Vastaanotto oli hyvä, ensimmäisen viikon omistaja huolehti tekemisistäni koko ajan pienestä kielimuurista huolimatta. Välillä emme kumpikaan ymmärtäneet toisiamme.

Asumme soluasunnossa. Asunnosta puuttuu mikro ja uuni, kaksi hellanlevyä löytyy ja ostimme sitä varten paistinpannun. Ruuanlaitto on aika rajoittunutta ilman astioita, mutta valmisruuat ovat halpoja, samoin kun ravintolat.

Työtehtäviini kuuluu korujen tekeminen; olen opetellut tekemään esim. prässättyjä sormuksia, yhden kivi-istutuksen ja Bismarck-ketjua. Laitteet ovat suurin piirtein samat kun meillä Suomessakin, menetit hieman erilaisia. Työhön perehdyttäminen ja tutustuminen tapahtuivat askel askeleelta koruja tehdessä.

Työntekijöillä on kultasepän koulutus, myös asiakaspalvelu on tärkeä osa työtä, sillä päivittäin siellä käy monia asiakkaita korjauttamassa korujaan. Henkilöitä pajalla työskentelee kolme ja kiinteistössä huoneita on kaksi työskentelyyn ja yksi asiakaspalveluun. Liike on auki 9.00-17.00. Omat työaikani vaihtelivat tekemisen ja omien menojen mukaan yhdeksästä puoli neljään. Viron kielen osaaminen on melkein päältämättömää jos haluaa palvella asiakkaita, minä en siihen siis pystynyt. Myös venäjään käytetään aika paljon.

Olen prässännyt, valssannut, juottanut, filssannut ja tehnyt muita alan perusasioita. Aikaseksi olen saanut kolme sormusta, yhden ranneketjun ja yhden korvakorut. Erityisesti mieleen jäi kratsiharjan käyttö, jota ei siis ollut juuri ollenkaan. Enimmäkseen putsattiin vain ne pinnat joita juotettiin seuraavaksi. Lopuksi filssattiin ja laitettiin kiillotusrumpuun.

Viron kielistä ammattisanastoa olisi varmaan paljon, mutta minulle ei niitä opetettu. Kielimuuri oli muutenkin sen verran korkea, enkä aina itsekään muistanut, mikä jokin oli edes suomeksi. Työskentely Virossa oli aika samantyylistä kuin Suomessakin. Kokemuksen myötä joitakin työvaiheita oli lyhennetty tai jätetty kokonaan pois, esimerkiksi kratsiharjaa ei käytetty niin paljon kuin Suomessa.

Aamuisin työpaikalla piti olla noin 9.30. Siitä sitten alkoi työpäivä, joka päättyi 14.00-15.30 päivästä riippuen. Illat vietimme tutustuen kaupunkiin tai lepäillen kotona. Kulttuurishokki iski vasta Suomeen tultaessa, hintatason nousu oli hirvittävän suuri. Viroon mentäessä kulttuurishokkia ei ollut.

Kohdemaan kulttuurissa ei oikeastaan ollut juuri eroa Suomeen verrattuna, autojen rekisterikilvissä ovat numerot ennen kirjaimia, mutta siihen se melkein jäikin. Paikallisiin ihmisiin ei tullut tutustuttua, ainoat paikalliset, joille puhuimme, olivat työpaikkaohjaaja sekä "housing lady".

Kommelluksia sattui jonkin verran, ei tosin mitään vakavaa. Mm. Ahhaa-keskuksessa jäimme sellaiseen elämyshissiin jumiin ja päädyimme kellarikerrokseen, jossa meidät päästi pois työntekijä, joka selitti meille jotain vain viroksi.

Jakso auttoi minua uskaltamaan matkustaa enemmän, niin yksin kuin seurassakin. Se näytti, että ulkomaille töihin ja opiskelemaan hakeminen on mahdollista, eikä edes kovin vaikeaa. Opin monia uusia työskentelymenetelmiä työpaikalta, sekä itsenäistä liikkumista kaupungilla ja uskaltauduin kommunikoidaan enemmän englanniksi.

Suosittelen lämpimästi edes lyhyttä vaihtojaksoa opintojen aikana ulkomailla. "Matkailu avartaa" ja siellä oppii tärkeitä selviytymistaitoja elämässä. Uskon, että jaksosta on hyötyä minulle tulevaisuudessa, voi olla että päädyn joku päivä opiskelemaan ja asumaan pysyvästi ulkomaille.